

РЕШЕНИЕ

№ 5790

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **6074** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 16.05.2011г., постановено по н.а.х.дело №16783/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 100 състав е изменил Наказателно постановление /НП/ №1842/18.11.2010г., издадено директора на дирекция Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция “Пътна инфраструктура”, с което на С. П. Т. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 450 лева, на основание чл.53, ал.1, т.2 от Закона за пътищата-ЗП /неправилно решението-чл.56, ал.3 ЗП/, за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.”а” ЗП, като намалил размера на наложената глоба от 450 лева на 300 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното с НП лице- С. П. Т., с искане същото да бъде отменено заедно с потвърденото с него НП. Релевираните касационни основания са за нарушение на закона и за допуснати съществени нарушения на процесуални правила-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з., но процесуалният му

представител е депозирал по делото писмена молба, с която оспорва жалбата и иска въззивното решение да бъде оставено в сила.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон и съществените съдопроизводствени правила, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Касаторът е санкциониран за нарушение на 26, ал.2, т.1, б."а" ЗП -за това, че на 20.10.2010г., в 15.15 часа, на Околовръстен път С., на 100м. след разклона за [населено място] в посока К., като управлявал автомобил с рег. [рег.номер на МПС] -влекач прикачено полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] , осъществил движение на извънгабаритно пътно превозно средство без разрешение от администрацията, управляваща пътя. Било извършено измерване с техническо средство-ролетка, при което се констатирало, че автомобилът е с дължина 17.70м., при максимално допустима-16.50м., съгласно чл.5, ал.1, т.3 б."в" от Наредба №11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС от 03.07.2001г. / по- долу за краткост Наредбата/.

За да измени обжалваното пред нея НП, въззивната инстанция е приела, че в производството по издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и че приетото за установено от фактическа страна осъществява от субективна и обективна страна състава на нарушение по чл.26, ал.2, т.1, б."а" ЗП, за което законосъобразно на касатора, на основание чл.53, ал.1, т.2 ЗП е наложено административно наказание "глоба", но нейният размер бил явно несправедлив, поради което го намалил до минималния установен от закона-300лева.

Решението е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено, по следните съображения:

Ответникът по касационната жалба, в случая е санкциониран за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б."а" ЗП, на основание чл.53, ал.1, т.2 от ЗП, който предвижда, че се наказват с глоба 300 до 2000 лева /а след изм.-ДВ, бр. 39 от 2011г.-от 1000 до 5000 лв./, ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 26, ал.2 или които извършат или наредят да бъдат извършени движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя.

Разпоредбата на чл.26, ал.2, т.1, б."а" ЗП забранява без разрешение дейности от специалното ползване на пътищата в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия, изразяващи се в движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Легалната дефиниция за специалното ползване на пътищата се съдържа в §1, т.8 от ДР на ЗП: "използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи

съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица”. Съгласно чл.5, ал.1, т.3 б.”в” от Наредбата, допустимите максимални размери на ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, са за дължина на съчленено ППС - 16,50 m

С оглед на така изложените относими към административно-наказателното обвинение от фактическа страна, разпоредби, касационната инстанция намира, че липсва единство между фактическо и юридическо обвинение, което е винаги съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършването на административно нарушение лице и само на това основание СРС е следвало да отмени издаденото НП, с което е била ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Отделно от това, съюзът “и”- “извънгабаритни и тежки пътни превозни средства”- предполага кумулативно наличие и на двата елемента, определящи характеристиките на превозното средство. При наличие на само единия от тях, деянието е несъставомерно от обективна страна. Разширително тълкуване на норми на санкционното право /наказателното и административнонаказателното право/ е недопустимо.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.2 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 16.05.2011г., постановено по н.а.х.дело №16783/2010г. по описа на Софийски районен съд, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №1842/18.11.2010г., издадено директора на дирекция Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция “Пътна инфраструктура”, с което на С. П. Т. е наложено административно наказание “глоба”, на основание чл.53, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.”а” от същия закон.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.